

A szakemberképzés és a kommunista nevelés elválaszthatatlan

A pártértekezletekről jelentjük

A pártbizottság beszámolójának előterjesztése

A József Attila Tudományegyetem hat pártalapszervezetének ötvennyolc küldötte részvételével tartották meg tegnap, csütörtökön délután az MSZMP tudományegyetemi szervezeteinek pártértekezletét, a központi egyetem aulájában. Részt vett a pártértekezleten és az elnökségben foglalt helyet Siklós János elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára; Sipos Géza elvtárs, a Szeged városi pártbizottság titkára, Miklós Imre elvtárs, a Művelődésügyi Minisztérium munkatársa.

A pártértekezleten dr. Ágoston György elvtárs elnökölt. A tudományegyetemi

pártbizottság beszámolóját dr. Márta Ferenc elvtárs, a pártbizottság titkára ismertette. A beszámoló feletti vitában felszólt Siklós János elvtárs is. A pártértekezlet megválasztotta a küldötteket a felsőbb pártszerv pártértekezletére és a 25 tagú tudományegyetemi pártbizottságot, amely első ülésén soraiból titkárt és végrehajtó bizottsági tagokat választott. A pártbizottság titkárává dr. Serfőző Lajost választották. A végrehajtó bizottság további tagjai: dr. Papp Ignác, dr. Tóth Ferencné, dr. Juhász János, dr. Kocsónéi András, dr. Bartók Mihály, dr. Fodor Géza.

A párt politikai irányvonalának megfelelően

A József Attila Tudományegyetem pártbizottságának, végrehajtó bizottságának és pártszervezeteinek munkáját elemző tartalmas beszámoló felölelte négy esztendő eredményeit és a következő évek tennivalóit. Általánosságban megállapította, hogy az egyetemi pártszervek helyesen alkalmazták a párt általános politikai irányvonalát az egyetemen és eredményes munkát végeztek a pártélet valamennyi területén. Ennek következtében fokozódott a párttagság aktivitása, javult az egyetemi politikai munka, emelkedett a pártmunka színvonala és intenzitása. Ily módon megnőtt a párt tekintélye és erősödött vezető szerepe az egyetemen. A párttagok áldozatkész tevékenysége révén sikerült előbbre lépni a kommunista egyetem megvalósításának terében.

A beszámoló több kérdést mélyrehatóan elemzett. Szembefordult egyebek között azzal a nézettel, amely szerint a szakemberképzés és a kommunista nevelés két külön dolog és megerősítette azt a korábbi állásfoglalását, hogy a kommunizmus-leninizmus világnézeti oktatás megvalósítása a szak-tanszék, a marxizmus-leninizmus tanszék, valamint a párt- és KISZ-szervezetek közös feladata. Dr. Tury Géza ezt a gondolatot vitte tovább a vitában: egységesebb, hatékonyabb, a hátrányos helyzetből induló hallgatókkal szemben pedig segítőbb nevelőmunkát sürgetett.

Az oktató-, nevelő- és tudományos munka

Ezzel függ össze a marxizmus-leninizmus alkalmazása is az oktató-nevelő munkában. Hiszen ma már nem elegendő a marxista világnézet megismerése, azt az egész oktató-nevelőmunka folyamatában hatékonyan kell alkalmazni. Ennek érdekében több szakmai-ideológiai konferenciát szerveztek, gondoskodtak azoknak az alkalmazottaknak ideológiai továbbképzéséről is, akik nem oktatómunkát végeznek. Az egyetemi pártszervek hatékonyabbá tették az agitációs és propagandamunkát,

rendszeresebbé és alaposabbá a tájékoztatást. Gondosan feldolgozták az MSZMP Központi Bizottságának ideológiai irányelveit, megismertették annak alapelveit a hallgatókkal is, s ezzel is hozzájárultak ahhoz, hogy a hallgatóság eszmei-politikai arculata még pozitívabbá váljék. Megállapította a beszámoló, hogy az egyetemi hallgatók körében ennek ellenére téves eszmék, antimarxista nézetek is lábra kapnak olykor, ezek közül is elsősorban a nacionalizmus és a kozmopolitizmus, ezért az eddiginél tudatosabban, intenzívebben és főleg egységesebben kell törekedni a marxista szellemű oktató-nevelőmunka megvalósítására.

Elemzték a pártértekezleten az oktatási reform egyetemi kidolgozásának és bevezetésének tapasztalatait is. Megállapították: a reform megvalósításának legfontosabb feltétele az egyetemi oktató és nevelőmunka megújítása, annak az elvnek a szolgálata, hogy az oktatási reformot — mint eddig — ezen túl is a kommunista szakemberképzés szolgálatába állítsák. Az a cél ugyanis, hogy az egyetemről ne csak jó szakemberek, hanem politikailag, világnézetiileg képzettségű, szaktárgyuk világnézeti problémáit ismerő, a szocializmus megvalósításáért dolgozni tudó és akaró szakemberek kerüljenek ki.

Különös gondot és felelősséggel foglalkoztak a tudományegyetemi kommunista oktatási egyetemi felvételek új rendszerével. Ez a rendszer kezdetben nem volt elég rugalmas, és így sokszor csak nagy nehézségek árán sikerült biztosítani a fizikai dolgozók gyermekeinek kívánatos felvételi arányát. Jórészt a pártszervek kezdeményezésére módosították a felvételi rendszeren és így már megvan a mód és a lehetőség arra, hogy a szakmailag tehetséges, de hátrányosabb szociális körülmények között élő munkás és parasztszülők gyermekei nagyobb számban kerüljenek be az egyetemre.

Fellendült a szakmai tudományos munka is az elmúlt években. Erre különös gondot fordított az egyetemi pártbizottság és hozzásegítette az intézményt a tudományos tevékenység objektív és szubjektív feltételeinek gyorsabb fejlesztéséhez. Jelentős sikereket értek el a tudományok műve-

lésében a kommunisták. Azok a munkás-paraszt származású oktatók, akik az elmúlt 15–20 évben kerültek az egyetemre, már tudományos szempontból is jelentős pozíciókat vívtak ki és elismert szakmai tekintélyt képviselnek. Szembes kell szállni azonban azzal a nézettel — hangoztatja a beszámoló —, miszerint az egyetemen csak a tudományos munka a fontos, az előrehaladás egyedüli biztosítéka a tudományos fokozatok megszerzése és az oktató-nevelő munka csak szükséges rossz. Az egyetemi pártbizottság már korábban is fellejtette a tudományos és az oktatómunka közötti helyes arányok kialakítása érdekében, és megállapította, hogy az oktatástól független tudományos munka nem képzelhető el az egyetemen.

Felsorakoztatott a pártértekezleten azokat az eredményeket is, melyeket az egyetem fejlesztésében értek el. Az elmúlt három esztendőre közel 20 milliós összegű minisztériumi támogatást irányoztak elő és ebből 10 és fél milliót használtak fel.

Még felelősségteljesebben

A párt belső életével kapcsolatosan a pártértekezleten megállapították, hogy a VIII. kongresszus óta egyenletesen és egységiesen növekedett a párttagság száma az egyetemen. A tagjelöltek nevelését azonban nem tekintette köteleességnek a párttagság egésze, és a jövőben az ajánlók felelősségét is határozottabban meg kell követelni. Megállapították ugyanis, hogy ahol gyenge a pártszervezet, ott a politikai létszervezet, sőt meg. Ugyanakkor viszont eredmény, hogy a pártcsoporthoz tevékenysége is megélénkült, javult a tömegszervezetekkel való együttműködés, egészséges az állami és a pártvezetés kapcsolata. Különösen a KISZ kapott sok segítséget a párttól, amint ez Hevér László felszólalásából is kitűnt.

Napjainkban az egyetemi pártmunka bonyolultabb és összetettebb mint korábban. Ebből az következik, hogy nagyobb felkészültség szükséges a kérdések közötti helyes eligazodáshoz és a környezeti egészséges befolyásoláshoz. Felelősségteljesebb is a kommunisták

egyéni és kollektív tevékenysége, mert napjainkban az egyetemen bizonyos kispolgári szokások, ingadozások a korábbinál fokozottabban jelentkeznek. A káros vonások — egyénieskedés, elvtelen hízelgés, konformizmus, haragsólás — esetenként még párttagokra is hatnak, más kommunisták

egy része pedig tehetetlennek érzi magát és nem küzd ezek ellen. Az a feladat, hogy a kommunisták ne hunyjanak szemet a fogyatékosok felett és küszöböljék ki azokat az eszméi-politikai és cselekvési egységet zavaró tényezőket, amelyek az erőteljesebb fellépést akadályozzák.

Eszmei és cselekvési egység

A párttagok egy része még mindig nem elég aktívan kapcsolódik a pártmunkához. Előfordul, hogy az alapszervezetekben a vezetőség és néhány aktivista

dolgozik, a többi elvtárs pedig figyelmeztető és bíráló munkáját. Az egyetem kommunistái közül is sokan gyakran és szívesen végeznek pártmunkát az egyetemi pártszervezeteken kívül, más pártszervezetekben. Ezt csak becsülni lehet, de meg kell jegyezni, hogy kötelességek vannak saját alapszervezeteikben és pártszervezetekben is.

Az egyetemi párttagság eszmei-politikai és cselekvési egysége az alapvető kérdésekben szilárd. Enélkül nem lehetett volna elérni azokat az eredményeket, amelyekről a beszámoló is megemlékezett.

Siklós János elvtárs felszólalása

Siklós János elvtárs bevezetőben átadta a Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei és Szeged városi bizottságának jókívánságait a József Attila Tudományegyetem kommunistáinak. Ezután az egyetem négy éves fejlődéséről emlékezett meg elismerően. A kommunisták helyesen és eredményesen alkalmazták a párt politikáját; magukkal ragadták a pártot kívüli októkat, tudósokat, nagy léppel vitték előre a kommunista szakemberképzés ügyét. Kétféleképpen harcolt a párt, s ehhez az ideológiai irányelvek feldolgozása segítségül szolgált.

Az elmúlt években az egyetemen felnőtt egy olyan kommunista garnitúra, amely tudományos kvalitásokkal rendelkezik; s megállja a helyét minden vonatkozásban! Ha csak az utóbbi négy évet nézzük: 38 oktató nyert tudományos fokozatot, s ebből 23 kommunista. Igazuk van, amikor megállapítják: „Helyes a párt politikája, amikor szakmailag tehetséges munkás- és parasztszármazású kommunistákból s a pártból közel állókból igyekszik biztosítani az egyetemi tudományos utánpótlást”. Nehéz hat-nyolc esztendő volt ez, nagy erőfeszítés, önmegtartóztatás, vasszorgalom és vitathatatlan egyéni tehetőség összemosl azokban az elvtársakban, akik a közélet okos szolgálatát mellett vívták ki tudományos rangjukat, s szerények, egyszerűek maradtak, ahogyan kommunistákhoz illik. De köszönet illeti a segítőkész akadémikusokat, tanszékvezetőket, akik felnevelnek egy egészséges szellemű tudományos-oktató gárdát.

Most azt kérjük — folytatta a megyei pártbizottság titkára —, hogy a következő négy évben az oktató-nevelő munka becsületét és tekintélyét emeljük magasabbra valamennyi tanszéken. A kommunista szakemberképzés érdekében ez nélkülözhetetlen. Teremtsek meg az oktató-nevelő és a tudományos kutatómunka egységét, mert a harmonikus egység nincsen meg minden tanszékhöz.

A világnézeti nevelésben is tovább kell lépni. Módszereinket, eszközeinket az igényekhez kell igazítani. Ezért az elméleti képzést jobban az élet gyakorlatához közelítsük. Anélkül, hogy vulgarizálnánk, az elméletet az általános politikával szinkronban kezeljük, hogy a marxista elméletet teljes ismeret mellett az egyetem kapuján kilépő fiatal értelmiség az életben találjon eredményt, eredmények és gondok felől is tájékozott legyen. Ezért a világnézeti nevelést olyan komplex feladatként fogjuk fel, amelyben egységesen ható tényező: az egyetemi párt és ifjúsági szervezet, a marxista és a szaktanszék. Egységes, összefogott nevelési tervek alapján lehet eredményre jutni.

A felszólaló felhívta a figyelmet a kétkézi dolgozók gyermekeire. „Ne engedjék el-

kallódni, lemorzsolódni a tehetséges leányokat, fiúkat. Segítsék őket sokoldalúan. Ilyenkor gondoljanak saját pályakezdeményezésükre, amikor is voltak, akik segítettek, ma önök segítsék először őket. Ezt ajánljuk a közép- és általános iskolák tanáraiknak is. Ezek a tanárok többségükben az önök neveltjei, jogos őket megkérdezni: jobban készítették-e a felsőfokon tanulni kívánókat is szakmailag és világnézetiileg egyaránt? A hátrányos helyzetben levő tehetséges gyerekekre külön fordítsanak figyelmet!”

Önök felismerték, hogy egyetemünk belső problémáit, e jelentős intézmény fejlesztési kérdéseit belülről kell megoldani. Nem siránkoztak, nem csapkodtak, szorgalmasan, szelíven dolgoztak. Kérjük, ezt tegyék továbbra is. Hajtsák végre majd a pártunk IX. kongresszusán hozandó határozatokat is pártszertől, kommunista elvhűséggel.

Siklós János elvtárs ezután az értelmiség szerepéről és felelősségéről beszélt. A mi értelmiségünk végérvényesen sajátjának vallja a szocializmust. Vörösmarty Mihály nekünk is szól: „Aldjon vagy verjen sors keze, itt élnek és meghalnak kell”. A sors kezének áldását biztosító munkáspárt hatalom az értelmiség is. Alkotómunkájával, szellemi erőfeszítésével hozzájárult ahhoz, hogy szocialista hazánk a világ népeinek haladó táborában van. Helyesnek bizonyult a munkásoktól szövetkezeti politikájára: ezen a politikai alapon jutott el a pártot kívüli értelmiség nagy többsége a lojalitástól a szocialista társadalmi rend építésének őszinte, meggyőződéses vállalásáig. Ebben a pozitív folyamatban nagy szerepe van a kommunista értelmiségnek: szilárd világnézeti alapról úgy segítette kollégáit, hogy azok körében küzdenek meglevő antimarxista, antihumanista nézetek és indoklatlan közömbösség ellen. Nem személyekkel szemben, hanem a szocializmustól idegen eszméáramlatok ellen, hiszen a káros és hamis nyugatimádó, kozmopolitizmus a karakterére és tudására adó magyar értelmiségnek nem volt és soha nem lesz jellemző vonása. Ez persze nem jelent elzárkózást. A kapukat kinyitottuk a világ minden égtája felé, azokon azonban valóságos, a szocialista hazát szolgáló szellemi értékeket bocsássunk be, és zárjuk el az útját a szellemi, világnézeti szemétnak. Ebben igen nagy felelősség hárul az értelmiségre Csongrád megyében is. Mi végérvényesen a haladó szocialista világhoz tartozunk, internacionalizmusunk éppen olyan belső törvény, mint szocialista hazánk szeretete.

A továbbiakban a „vidéken élő értelmiség” szerepéről beszélt a felszólaló. Hangzott: Csongrád megyében különösen nagy szellemi erő képviselő értelmiség dolgozik. Ez össze-

függ többek között azzal is, hogy a megyének öt nagy városa van, Szegeden működik az ország két legnagyobb vidéki egyeteme, mezőgazdasági kutatóintézet. S más felsőfokú oktatási intézmények is a megye városáiban helyezkednek el. Országosan is számottevő az itteni művészeti élet. Fejlődő iparunkban nagyszámú műszaki értelmiség dolgozik. Mezőgazdaságunk szocialista átszervezése után közselemben meghonosodott az agrárértelmiség, s a falusi értelmiség számban, összetételben, állásfoglalásban teljesen átalakult.

Eredményeinkben benne van e nagy értelmiségi tábor szellemi ereje, tudományos-kutató, alkotómunkája. De most már — ha az élet reális követelményeinek megfelelően akarunk boldogulni — nagyobb fokú, koncentráltabb szellemi tevékenységre van szükség városainkban és közselemben egyaránt. A szellemi erők szerveztebb összefogását a szocialista építés érdekében, a tudás jobb és alaposabb felhasználásában a kezdeményező szerepet nekünk, kommunistáknak kell vállalnunk. A szocialista építésben a gazdasági irányítás reformjával nagy feladatok megoldására kerül sor; a tudomány sokoldalú segítségével, szellemi erőfeszítése nélkül nehezebben boldogulna hazánk. A szocialista tudat és érzésvilág, a szocialista haza iránti odaadás nagyobb méretű és mélyebbre ható erejére van szükség, s ebben az értelmiség intenzívebb munkája nélkülözhetetlen. Hiszen most már a termelőszövetkezeti tag is magának vallja a közös gazdaságot, azt a termést, amit betakarít a földekről, szeretné ezt jobban megmutatni országának, világnak. Ehhez szellemi erőt és segítséget igényel, éppen úgy, mint ahhoz, hogy okosabban, gazdaságosabban, termeljen közös gazdaságában.

A mi értelmiségünk modern értelmiség. Nemcsak azért, mert szocialista szellemű, de érdeklődő, művelt és sokoldalú, társadalmilag aktív! Ezek a korszerűség jegyei. Keresi szakmája világszínvonalának új vonásait és azt a szocialista építés érdekében igyekszik hasznosítani. Törpe kisebbség az, amely a Horthy-világ szellemi tunyását tovább cipeli korunkban és az eszem-izomban látja az élet értelmét és célját. Ilyen is van. De a számottevő, a meghatározó a friss, szocialista szellemű, társadalmilag aktív értelmiségi tábor, amely az alkotó, teremtő munkásoktól és parasztoktól tevékeny és valóságos szövetségese.

A szocializmus építésénél nagy kérdéseit a munkásokkal és a parasztokkal együtt Csongrád megye értelmisége is saját ügyének tartja. Szellemi erejének összefogása, gyümölcsözőbb felhasználása a következő négy évben újabb nagy sikerekkel gazdagítja a munkáspárt hatalmat, hazánkat, népünket.

Pártértekezlet Pankotán

Tegnap délután a Pankotai Állami Gazdaságban tartott pártértekezleten Bába István elvtárs ismertette a pártbizottság beszámolóját az elmúlt évek munkájáról.

A beszámolót tartalmas vita követte. Bába István vitaösszefoglalója után a

pártértekezlet megválasztotta a párt helyi vezető szerveit és a járási pártértekezlet küldötteit.

A pártbizottság titkára Bába István elvtárs. A párt-végrehajtóbizottság tagjai: Török Imre, Márkus Mihály, Surányi Antal, Bakai János, Serki Mihály és Gábor János elvtársak.